

Bilag til f. t. l. om kommunal indkomstskat m. m.

Af en skattepligtig indkomst på		svares tillægsskatten med	
under 16 000 kr.	0 kr.	0	af 16 000 kr. + 15 pct. af resten.
16 000—20 000 -	600	-	20 000 - + 25 - - -
20 000—50 000 -	8 100	-	50 000 - + 30 - - -
50 000—100 000 -	23 100	-	100 000 - + 35 - - -
100 000 kr. og derover			

Den samlede statsskat ifølge forslaget er i nedenstående oversigt sammenlignet med de for skatteåret 1954—55 gældende indkomstskatter til staten og den fælleskommunale udligningsfond på en række forskellige indkomsttrin. De nævnte skatter, der er udtrykt i procent af den skattepligtige indkomst ifølge forslaget, er beregnet for ægtepar. For de gældende skatters vedkommende er der regnet med ægtepar, der hverken har ret til hustru- eller børnefradrag, og som bor i hovedstaden.

Ægtepar.

Skattepligtig indkomst		Samlet indkomstskat til stat (og udligningsfond) i pct. af skattepligtig indkomst if. forslag	
if. gld. regler	if. forslag	if. gld. regler	if. forslag
kr.	kr.	pct.	pct.
4 000	4 000	0,8	—
6 000	6 250	4,6	3,4
8 000	8 650	7,5	7,2
10 000	11 100	10,3	9,3
12 000	13 750	12,9	10,8
15 000	17 950	16,6	13,9
20 000	25 650	22,1	21,5
30 000	41 450	22,7	29,3
50 000	74 400	32,8	36,6
100 000	161 050	37,9	44,1
200 000	345 550	42,1	48,3
500 000	934 550	46,5	50,6
1 000 000	1 945 250	48,6	51,3

De foreslåede udskrivningsregler bevirker, at statsskatten på de forskellige indkomsttrin i store træk svarer til de gældende skatter til stat og udligningsfond. For skattepligtige indkomster ifølge forslaget, der ligger over ca. 25 000 kr., medfører forslagene dog visse forhøjelser, medens der for lavere indkomster bliver tale om nedsættelser.

i. Den kommunale tillægsskat.

Den udligning af de bestående forskelle i beskatningen fra kommune til kommune, som den gældende erhvervsskat medfører, er — som fremhævet af skattekommissionen — ret begrænset. Erhvervs-

skatten pålignes kun i de tilfælde, hvor skatteyderen har ophold i en kommune og erhvervsindtægt i en anden, og den omfatter kun den del af indtægten, der er indtjent i erhvervskommunen. Nogen almindelig udligning af beskatningen for de skatteydere, der har særlig tilskyndelse til at tage ophold i „skattely“ — d. v. s. skatteydere med højere indkomster — finder ikke sted. Da erhvervsskatten desuden volder betydeligt administrativt besvær, har man i overensstemmelse med kommissionsudkastet foreslået den afskaffet.

Til gengæld foreslog skattekommissionen en udligningsordning, som omfattede alle skatteydere med indkomster over en nærmere fastsat grænse på 12 000—15 000 kr. indkomst, således at den del af indkomsterne, der oversteg den nævnte grænse, skulle beskattes med samme kommuneskatteprocent i alle landets kommuner.

Imidlertid er man vejet tilbage fra at foretage en så vidtgående udligning af den kommunale beskatning. I stedet for foreslås, at der i de kommuner, hvor skatteprocenten ligger under en vis grænse, pålignes en kommunal tillægsskat, der udskrives på den del af indkomsterne, som overstiger et nærmere angivet beløb.

Kun personer, hvis indkomster efter kommunalt personfradrag overstiger 16 000 kr. — svarende til en samlet indkomst på ca. 19 000—22 000 kr. — pålignes kommunal tillægsskat, og denne beregnes alene af den del af indkomsten, der overstiger den nævnte grænse. Tillægsskatten udskrives med en fast procent, der svarer til forskellen mellem kommunens skatteprocent og en for alle kommuner fælles tillægsskatteprocent, dog kun i kommuner, hvor skatteprocenten er lavere end den fælles tillægsskatteprocent.

Tillægsprocenten fastsættes således:

Hvert år beregnes en gennemsnitlig kommuneskatteprocent af den del af indkomsterne efter personfradrag, der overstiger den foran nævnte grænse på 16 000 kr., og den således beregnede gennemsnitsprocent afrundes derefter nedad til nærmeste lavere hele procent, hvorefter den for højes med 4.

De beløb, der opkræves som kommunal tillægsskat foreslås indbetalt til en kommunal tilskuds-fond, hvis midler foreslås anvendt som tilskud til